ΠΑΝΤΙΘΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

των Ε. Ζωγραφάκη[1] – Δ. Τσιλίκη[2]

Όσοι είμαστε σήμερα κοντά στα 30, σίγουρα θυμόμαστε το CPE, το συμβόλαιο πρώτης απασχόλησης και το μεγαλειώδη αγώνα της γαλλικής νεολαίας ενάντια στην ψήφιση αυτού του νόμου. Τότε, κάτι τέτοιο, το να υπάρχει χαμηλότερος μισθός από το βασικό για τους νέους, μας φαινόταν αδιανόητο. Τότε υπήρχαν ακόμα οι συλλογικές συμβάσεις, μιλούσαμε όμως για την ανεργία των νέων και τη γενιά των 700 ευρώ. Τότε αντιμετωπίσαμε την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση κάτω από τις επιταγές της ΕΕ, ως προπομπό των αλλαγών στην αγορά εργασίας και ακούσαμε δια στόματος της υπουργού Παιδείας Μ. Γιαννάκου, ότι θα πρέπει να συνηθίσουμε να αλλάζουμε τις δουλειές σαν τα πουκάμισα. Από τότε κύλησε πολύ νερό στ' αυλάκι και βλέποντας την κρίση ως ευκαιρία, οι αστικές τάξεις της Ευρώπης πέρασαν αυτά και άλλα τόσα μέτρα, από αυτά που λέγαμε ότι αποκλείεται να περάσουν.

Κάποτε μας λέγανε ότι η συμμετοχή στην ΕΕ, το να ανήκουμε στη Δύση μας εξασφαλίζει στοιχειώδη δικαιώματα, θωρακίζει τη δημοκρατία, μας προστατεύει από το να γίνουμε Βουλγαρία. Σήμερα διαπιστώνουμε, ότι το να ανήκουμε στη Δύση σημαίνει για τον κόσμο της εργασίας Κινεζοποίηση. Σήμερα διαπιστώνουμε ότι η ΕΕ, το λίκνο της δημοκρατίας δεν έχει πρόβλημα να υποστηρίζει ανοιχτά τους νεοναζί που έχουν καταλάβει την κυβέρνηση και δολοφονούν ανενόχλητοι στους δρόμους της Ουκρανίας. Σήμερα βλέπουμε καθαρά ότι η δημοκρατία που προασπίζει η ΕΕ, δεν μας αφορά όλους, όταν σε κάθε εκδήλωση της ελληνικής προεδρίας και σε κάθε επίσκεψη ευρωπαίου αξιωματούχου απαγορεύονται οι συγκεντρώσεις στο κέντρο της πόλης. Καθημερινά στα νερά της Ενωμένης Ευρώπης, που σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα, πνίγονται πρόσφυγες και μετανάστες.

Η ζοφερή κατάσταση στην αγορά εργασίας στη χώρα μας, ιδιαίτερα όσον αφορά τους νέους, δεν είναι απλά επακόλουθο των μνημονίων και συνέπεια της χαμηλής ανταγωνιστικότητας της οικονομίας και του χρέους. ***Είναι απόδειξη ότι γίναμε επιτέλους Ευρώπη!*** *Οι αναδιαρθρώσεις στην εργασία, προς όφελος των εργοδοτών είναι στρατηγική επιλογή για*

την ΕΕ. Οι πολιτικές για την αντιμετώπιση της ανεργίας και ιδιαίτερα των νέων, συνήθως είναι οι επιδοτούμενες θέσεις εργασίας με μισθούς πείνας. Στη Γερμανία, το 20% των εργαζόμενων εργάζεται σε mini-jobs, επισφαλείς θέσεις εργασίας με μισθό ένα ευρώ την ώρα ή και λιγότερο. Έτσι, μοιράζοντας μια θέση εργασίας σε κομμάτια, η ανεργία έχει φτάσει σε ιστορικά χαμηλά επίπεδα. ***Στη χώρα μας, τέτοιου τύπου ρυθμίσεις στην αγορά εργασίας γίνονται με ευρωπαϊκά προγράμματα, όπως είναι τα ΕΣΠΑ ή κάτω από τις επιταγές της ΕΕ, μέσω των μνημονίων, που θεσμοθετούν χαμηλότερο κατώτατο μισθό για τους νέους κάτω των 25 ετών, τα voucher εισόδου στην αγορά εργασίας κλπ.***

Πριν από ένα χρόνο μέσω ενός ντοκυμανταίρ αποκαλύφθηκε μια ιστορία εργασιακού μεσαίωνα στην καρδιά της πολιτισμένης Ευρώπης. Το ηλεκτρονικό πολυκατάστημα amazon.de προσέλαβε χιλιάδες ενοικιαζόμενους εργαζόμενους από διάφορες ευρωπαϊκές χώρες για να συσκευάσουν τις παραγγελίες των Χριστουγέννων. Οι εργαζόμενοι αυτοί, **ευρωπαίοι πολίτες σε μια Ευρωπαϊκή χώρα**, στοιβάχτηκαν σε τουριστικά πάρκα, 30 χμ. μακριά από το χώρο εργασίας, στον οποίο πολλές φορές πήγαιναν με τα πόδια για να μη χάσουν το μεροκάματο όταν αργούσε το λεωφορείο. Είδαν τη σύμβασή τους, αφού έφτασαν στη Γερμανία, υπέγραψαν με μια τρίτη εταιρία και όχι με την amazon και ο μισθός ήταν χαμηλότερος από τα συμφωνηθέντα. Καθόλη τη διάρκεια της παραμονής τους είχαν πάνω από το κεφάλι τους νεοναζί σεκιουριτάδες που έψαχναν τα δωμάτια και τις τσάντες τους. Όλα αυτά συνέβησαν στη Γερμανία, τη χώρα – πρότυπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη χώρα που θέλουν να μιμηθούν οι χώρες του νότου για να βγουν από την κρίση, τη χώρα που παίζει βαρύνοντα ρόλο στη λήψη των αποφάσεων στην ΕΕ.

Η συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση καμία εγγύηση προόδου δε δίνει για τους εργαζόμενους. Αντιθέτως φέρνει μαζί μια σειρά από θεσμικές υποχρεώσεις που οδηγούν στην ένταση της εκμετάλλευσης: την υποχρεωτική λιτότητα, τις υποχρεωτικές περικοπές δαπανών και τα πλαφόν στα ελλείμματα, την πίεση για εσωτερική υποτίμηση, τις υποχρεωτικές ιδιωτικοποιήσεις. Η συμμετοχή στην Ευρωζώνη, αντί να μας φέρει μισθούς Γερμανίας όπως τότε ακουγόταν, έφερε μισθούς Βουλγαρίας και τεράστια ποσοστά ανεργίας. **Η πάλη ενάντια στην ΕΕ δεν είναι απομονωτισμός, είναι η πάλη ενάντια στην εκμετάλλευση των εργαζόμενων σε κάθε κράτος – μέλος.**

Η Αριστερά που δεν βάζει στο στόχαστρο την ΕΕ, αλλά αντιθέτως σπέρνει αυταπάτες για μια άλλη Ευρωπαϊκή Ένωση και για απαλλαγή από τα μνημόνια εντός της Ευρωζώνης, δεν αναγνωρίζει τη φύση της ΕΕ ως ένωσης του κεφαλαίου, ως μηχανισμού επιβολής των πιο σκληρών αντιλαϊκών πολιτικών. Και όταν η αριστερά διεκδικεί αξιώματα και θέσεις εντός

των μηχανισμών της ΕΕ και προσπαθεί να δώσει τα διαπιστευτήριά της στις αστικές τάξεις της Ευρώπης, απομακρύνεται όλο και περισσότερο από το λαό και τις ανάγκες του**. Η Αριστερά που δεν μπορεί καν να φανταστεί τη ρήξη με την ΕΕ και το Ευρώ, αδυνατεί να δεσμευτεί ακόμα και για την επαναφορά του κατώτατου μισθού στα προ του μνημονίου επίπεδα, στα 751 ευρώ μικτά!**

Η Αριστερά που έχουμε ανάγκη είναι εκείνη η Αριστερά που βάζει πρωταρχικό στόχο πάλης την αποδέσμευση από τη μέγγενη της ΕΕ και την απαλλαγή από τη φυλακή του Ευρώ. Είναι η αριστερά που παλεύει για τη διαγραφή του χρέους, την απαγόρευση των απολύσεων, την κρατικοποίηση των τραπεζών και επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας και τη λειτουργία τους με εργατικό έλεγχο**. Είναι η Αριστερά που βάζει μπροστά τα συμφέροντα των εργαζομένων**. Είναι η Αριστερά που εκπροσωπεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η ενίσχυσή της στην εκλογική μάχη, αποτελεί παρακαταθήκη για τις επόμενες μάχες που θα δώσει το εργατικό και λαϊκό κίνημα. Είναι η Αριστερά της Ανατροπής που δύναμή της είναι ο οργανωμένος λαός, τα συνδικάτα, οι λαϊκές συνελεύσεις, οι καταλήψεις, τα πειράματα αυτοδιαχείρισης. ***Η Αριστερά που θα συνεχίσει να παλεύει από τη σκοπιά του κόσμου της εργασίας με κάθε κυβέρνηση!***

Για να μπορέσουμε να δώσουμε την μάχη της αξιοπρέπειας και της ζωής, κόντρα στην κατάθλιψη και την απογοήτευση!

Με ελπίδα και αισιοδοξία ότι τα πράγματα μπορούμε να τα πάμε αλλιώς!

[1]***Ζωγραφάκη Ειρήνη – Ευαγγελία***, Βιολόγος, εργαζόμενη στην ιδιωτική υγεία, μέλος ΔΣ ΟΣΝΙΕ

[1]***Τσιλίκη Δέσποινα***, άνεργη Μηχανολόγος Μηχανικός, μέλος Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών

Υποψήφιες Ευρωβουλευτές με την ***ΑΝΤΑΡΣΥΑ***

Πηγή: **antarsya.gr**